

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 986/2003 НА СЪВЕТА

от 5 юни 2003 година

за изменение на антидъмпинговите мерки, наложени с Регламент (ЕО)
№ 360/2000 върху внос на магнезиев окис, калциниран до пълно
обезводняване (фритован) с произход от Китайската народна република

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 г. за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност¹ (основен регламент), и по-специално член 11, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Комисията след консултации с Консултативния комитет,

като има предвид, че:

А. ПРОЦЕДУРА

1. Действащи мерки

(1) През февруари 2000 г. Съветът, чрез Регламент (ЕО) № 360/2000², е наложил окончателни антидъмпингови мита върху вноса на магнезиев оксид, калциниран до пълно обезводняване (фритован) (МОКПО) с произход от Китайската народна република (КНР). Митата са под формата на минимална вносна цена (МВЦ).

2. Започване на процедура

(2) На 13 юни 2002 г. Комисията обяви чрез известие, публикувано в *Официален вестник на Европейските общности*³ (известие за започване на процедура), за започване на частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, прилагани върху вноса в Общността на МОКПО с произход от КНР, в съответствие с член 11, параграф 3 от основния регламент.

¹ ОВ L 56, 6.3.1996 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1972/2002 (ОВ L 305, 7.11.2002 г., стр. 1).

² ОВ L 46, 18.2.2000 г., стр. 1.

³ ОВ C 140, 13.6.2002 г., стр. 4.

(3) Преразглеждането е предприето по инициатива на Комисията с цел да се проучи уместността на формата на мерките в сила. При сега действащите мерки под формата на МВЦ не се провежда разграничение между продажбите извършени за свързани лица и продажбите за несвързани лица, или между преките продажби на Общността и непреките продажби, т.е. продажби, които не са извършени пряко от износител във въпросната страна на вносител в Общността. Възможно е липсата на диференциация между различните видове продажби доведе до проблеми със заобикаляне на разпоредбите. И наистина, страните биха могли да поставят вносната цена на изкуствено завишено равнище при влизане в Общността, за да се избегне плащането на антидъмпингови мита. Изкуствено завишеното равнище може да се постигне чрез споразумение между свързаните лица или чрез изкуствено покачване на цената при последователни продажби, преди освобождаване на стоката от митницата.

(4) Следователно съществуващите мерки не са достатъчни за противодействие на дъмпинга, който причинява вреда.

(5) Освен това, настоящите мерки не могат да послужат за случаи, когато внесени стоки са били повредени, преди да влязат в свободно обращение в Общността. В това отношение следва да се отбележи, че тъй като мерките не следва да надвишават необходимото за отстраняване на вредата, следва да се вземе под внимание възможното намаляване на стойността в случаи на повреждане на стоките преди влизането им в свободно обращение в Общността.

3. Разследване

(6) Комисията официално е уведомила производителите износители, вносителите, потребителите, за които се знае, че са заинтересовани, и техните асоциации, представителите на съответната страна износителка и производителите в Общността за започване на процедурата.

(7) На заинтересованите страни беше дадена възможност да представят писмено становищата си и да поискат да бъдат изслушани в срока, посочен в съобщението за начало на процедурата.

(8) Една търговска камара във въпросната страна, както и производители и износители или търговци в Общността, съобщиха писмено становищата си. На всички страни, които поискаха да бъдат изслушани в горния срок и посочиха, че имат особени причини, поради които искат да бъдат изслушани, беше дадена тази възможност.

(9) Комисията събра и провери цялата информация, която сметна за необходима, с цел да се определи уместността на действащите мерки.

Б. ПРОДАЖБИ ЗА СВЪРЗАНИ И НЕСВЪРЗАНИ СТРАНИ

(10) Когато правят износ за свързани компании в Общността, подложените на мерките износители могат да фактурират стоките на цена над минималната вносна цена и впоследствие да я компенсират след представяне на митническата декларация. Това може да направи минималната вносна цена неефективна, тъй

като би означавало, че въпросният продукт все още се изнася ефективно за Общността под минималната вносна цена. Това може съответно да доведе до цени на препродажба в Общността, което пречи за постигане на предвиждания ефект от мерките, а именно, да се постигне отстраняване на вредните последици от дъмпинга.

(11) Ако обаче продажбите, извършени от производители, намиращи се в КНР за свързани износители в Общността, бяха обложени с адвалорно мито, сериозният риск от неплащане на това мито сред свързаните страни би бил значително намален и всяка възможна манипулация с цената би се открила по-лесно. Още повече, адвалорното мито би се оценявало във връзка със стойността, с оглед на съществуващите правила за определяне на митническата стойност на стоките, внесени в Общността, както се посочва в Митническия кодекс на Общността⁴. За сделки, извършени между несвързани страни, в Митническия кодекс на Общността се приема, че за митнически цели стойността на внесените стоки обикновено е стойността на сделката. За да може стойността на сделка, извършвана между свързани страни, да се приеме от митницата, износителят следва да покаже, че тази стойност силно се доближава до една от стойностите на сделки, определени в член 30 от Митническия кодекс на Общността. Част от ежедневната дейност на митническите власти се състои в това да откриват възможно занижаване на така определените стойности на сделката. Нещо повече, в случай че митническите власти изкуствено занижена трансферна цена между свързани страни, те изчисляват нова митническа стойност, която е по-висока. Митническото законодателство на Общността⁵ дава изчерпателна дефиниция на „свързани страни“ и, следователно, митническите власти са добре подготвени за определяне на статуса на страните, занимаващи се с въпросния продукт. Затова ако се прилага адвалорно мито, митническите власти ще бъдат в състояние да откриват всяко незаконно обявяване на стойност между свързаните страни, като по такъв начин ще направят заобикалянето на митото по-трудно.

(12) Митото следва да се плаща въз основа на сумата на стойността на сделката. Ако страните намалят стойността на сделката, това ще се отрази върху последващите преразглеждания, включително върху проучванията срещу неразпределяне на разходи в себестойността, тъй като тези ниски стойности на сделки ще се вземат за основа за определяне на новата износна цена с възможност за увеличаване на маржа за дъмпинг. В тази връзка, в случай на адвалорно мито, (ниските) стойностите на сделката се показват в съответните документи за експедицията на стоката.

(13) Накрая следва да се вземе под внимание, че стимулът за свързани страни да манипулират цените е по-висок в случай на минимална вносна цена. Дори при

⁴ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

⁵ Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 444/2002 (ОВ L 68, 12.3.2002 г., стр. 11).

минимална вносна цена спекулациите с цените могат да доведат до пълно избягване на антидъмпинговото мито. От друга страна, в случай на адвалорно мито, възможните спекулации с цените водят само до по-ниско мито, тъй като митото представлява процент от определената цена. Следователно рискът от спекулация е по-висок при прилагане на минимална вносна цена, отколкото на адвалорно мито.

(14) Производителите в Общността поискаха да не се променя формата на мерките, прилагани за сделки между свързани вносители. Те твърдяха, че съществува риск от това националните митнически власти да не определят правилно статуса на свързаните вносители. Твърди се, че като последица от това несвързаните вносители може неоправдано да се представят за свързани вносители и така да се облагодетелстват от адвалорното мито в противовес на минималната вносна цена (МВЦ). В това отношение, както се споменава по-горе, митническите власти са в състояние да определят статуса на включените страни. Освен това, каквато и да е формата му, т.е. дали ще бъде минимална вносна цена или адвалорно мито, ефектът от митото е един и същ, а именно, да премахне последиците от вредоносния дъмпинг. По тези причини, дори в най-малко вероятния случай, когато вносителите погрешно се представят за свързани, митото пак ще има същия ефект, като същевременно се приема, че цялостният риск от заобикаляне на митото ще бъде намален.

(15) Като се вземе предвид посоченото по-горе, се прави също заключението, че ако продажбите, извършени от производители в КНР за свързани страни в Общността, бъдат подложени на облагане с адвалорно мито, рисковете от заобикаляне на митото ще бъдат силно намалени. Затова искането на производителите в Общността да не се променя формата на мерките за свързани производители се отхвърля.

(16) Производителите в Общността също твърдяха, че определението за „цена“ в оперативната част на Регламент (ЕО) № 360/2000 като „нетна, франко границата на Общността“, все пак позволява на вносителя да продаде стоките на занижени цени при склада на крайния потребител, включвайки всички разходи за логистични услуги, от „цени CIF включително и разтоварването“ до „франко краен потребител“, при което вносна цена може да бъде изкуствено завишена. Затова беше отправено искане формулировката да се промени на „франко пристанище на Общността“.

(17) Митническата стойност обаче, до която се достига по дефиницията „нетна, франко граница на Общността“, включва само разходите за транспорт и застраховка на внесените стоки, а разходите за товарене и заготовка, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото на вноса на митническата територия на Общността. Следователно разходите, направени след внасянето от границата до крайния потребител, не са включени и затова искането се отхвърля като необосновано.

(18) Производството на Общността също твърдеше, че за да се избегне поглъщането от мерките или неразпределянето на разходи в себестойността, формата на мярката следва да бъде двойно мито, с други думи, минимална вносна цена или мито по стойност, което от двете е по-високо, за да не се

допуска възможната спекулация с цените. Аргументът не беше подкрепен с доказателства и затова се отхвърли.

(19) Най-накрая една търговска камара накрая настоя, че всяка сделка, която е на цена на равнището на минималната вносна цена или над него, следва да бъде достатъчна за отстраняване на вредата, независимо от това дали сделката е предназначена за свързана или несвързана страна. Ако към цена, която е на равнището на минималната вносна цена или над него, се приложи адвалорно мито, защитата ще надхвърли необходимото за отстраняване на вредата.

(20) В това отношение се подчертава, че каквато и да е формата, т.е. дали ще е минимална вносна цена или адвалорно мито, ефектът от митото е един и същ, а именно отстраняване на последиците от вредоносния дъмпинг. От друга страна, не се предлага прилагане на адвалорно мито в допълнение към минималната вносна цена, а вместо минималната вносна цена. Освен това, както се посочва и по-горе, износителите на продукти, за които действат антидъмпингови мерки, лесно биха могли да фактурират изкуствено завишена цена (т.е. над минималната вносна цена), когато правят износ за свързани компании в Общността, и впоследствие да компенсират тази цена след оформяне на митническата декларация. Това може да обезсмисли минималната вносна цена и последващите цени при препродажба на стоките в Общността може да не постигнат предвиждания ефект от мярката. По тези причини и вземайки под внимание сериозния риск от спекулация с цената в продажбите между свързани страни, аргументът, приведен от тази търговска камара, се отхвърля.

В. ПРЕКИ/НЕПРЕКИ ПРОДАЖБИ МЕЖДУ НЕСВЪРЗАНИ СТРАНИ

(21) По отношение на продажбите между несвързани страни следва да се прави допълнително разграничение между преки продажби (т.е. между вносител в Общността и износител от въпросната страна) и непреки продажби (т.е. продажби, които не се извършват пряко от износител в съответната страна за вносител в Общността), тъй като във втория случай съществува същият риск от манипулация с цената.

(22) Един вносител твърдеше, че не следва да се прави разграничение между преки и непреки продажби за Общността, тъй като това би довело до нееднакво третиране на различните вносители. Например вносители, купувачи продукта чрез търговци в трети страни, биха били в неравностойно положение в сравнение с вносители, купувачи продукта директно от вносителя от съответната страна, дори всички участващи компании да са несвързани.

(23) На първо място следва да се има предвид, че двата вида мито имат за резултат отстраняване на последиците от вредоносния дъмпинг и затова представляват едно и също равнище на мито. Освен това, разграничението между преки и непреки продажби се мотивира с необходимостта от ограничаване на риска от манипулации с цената. Счита се, че рискът преобладава във всички случаи, когато продажбите не се извършват директно от износител в КНР за несвързан вносител в Общността, вследствие на по-големия брой участващи в сделката страни и трудността за митническите власти да проверят пълната верига на събитията, когато продажбите се извършват чрез търговци в трети страни. Фактите, установени от Европейската сметна палата в

Годишния ѝ доклад за 2000 г., подчертават сериозността на тези рискове⁶. Поради сериозния риск от манипулации с цената при преки продажби, за който се смята, че надвишава потенциалната загуба за вносители, чийто източник са трети страни, аргументът на вносителя се отхвърля.

(24) Затова се прави заключението, че продажби, извършвани от износители в КНР директно за несвързана страна в Общността, остават подложени на мярката минимална вносна цена, която се прие за подходяща при първоначалното проучване. За да се избегне рискът от ценови манипулации обаче, за всички други случаи се прилага адвалорно мито с установения по-рано процент 63,3 %⁷.

Г. ПОВРЕДЕНИ СТОКИ

(25) Член 145 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията предвижда, че за определяне на митническата стойност в случаи, когато стоките са повредени, преди да влязат в свободно обръщение, се извършва разпределяне на реално платената или платимата цена. Затова адвалорните мита върху повредени стоки следват намаляването на платените или платимите цени в случай, че стоките са повредени, а платимото мито автоматично се намалява.

(26) В случай на повредени стоки, върху които действа мярката минимална вносна цена, платимото мито, т.е. разликата между минималната вносна цена и нетната цена франко граница на Общността, преди освобождаване от митница, не се регулира автоматично надолу. Затова, ако минималната вносна цена, приложима за неповредени стоки, се приложи и за повредени стоки, мярката би могла да надхвърли границата на необходимото за отстраняване на вредата.

(27) За да се избегне описаната по-горе ситуация, в случай на повредени стоки минималната вносна цена следва да бъде намалена с процента, отговарящ на разпределянето на реално платената или платимата цена. Тогава дължимото мито ще бъде равно на разликата между намалената минимална вносна цена и намалената нетна цена франко границата на Общността преди освобождаване от митница.

(28) Производителите в Общността твърдят, че за да се избегне измама, определянето на митническата стойност за повредени стоки следва да се оценява от независим експерт.

(29) Оценяването на стоките, било то повредени или не, се извършва от митническите власти, в съответствие с добре установени правила, изложени в Митническия кодекс на Общността. Като се имат предвид тези правила, осигуряващи достатъчна степен на безпристрастност, приема се, че не съществува необходимост от допълнително конкретизиращи разпоредби. Затова искането се отхвърля.

⁶ ОВ С 359, 15.12.2001 г., стр. 1, съображения 1.31 и 1.35.

⁷ Регламент (ЕО) № 3386/93 на Съвета (ОВ L 306, 11.12.1993 г., стр. 16).

(30) При липса на добре обоснован аргумент на заинтересованите страни се прави заключението, че в случаи, когато стоките са повредени преди влизането им в свободно обращение, дължимото мито следва да се равнява на разликата между намалената минимална вносна цена и намалената нетна цена франко граница на Общността преди освобождаване от митница,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 350/2000 се заменя със следното:

„2. Размерът на антидъмпинговото мито е:

а) разликата между минималната вносна цена от 120 EUR на тон и нетната цена франко границата на Общността, преди облагане с митото, във всички случаи, когато втората е:

- по-ниска от минималната вносна цена, и

- установена на базата на фактура, издадена от износител, намиращ се в Китайската народна република директно на несвързана страна в Общността (допълнителен код по ТАРИК А439);

б) нула, ако нетната цена франко границата на Общността преди облагане с митото е установена на базата на фактура, издадена от износител, намиращ се в Китайската народна република директно за несвързана страна в Общността и е равна на минималната вносна цена от 120 EUR за тон или по-висока от нея (допълнителен код по ТАРИК А439);

в) равна на адвалорно мито от 63,3 % във всички други случаи, които не попадат под букви а) и б) по-горе (допълнителен код по ТАРИК А999).

Когато антидъмпинговото мито се определя в съответствие с член 1, параграф 2 буква а) и когато стоките са били повредени преди влизането им в свободно обръщение и, следователно, реално платената или дължимата цена се разделя за определяне на митническата стойност съобразно член 145 от Регламент (ЕИО) № 2454/93, посочената по-горе минимална вносна цена се намаля с процента, съответстващ на разпределянето на действително платената и дължимата цена. Тогава дължимото мито ще бъде равно на разликата между намалената минимална вносна цена и намалената нетна цена франко границата на Общността преди освобождаване от митница.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Люксембург на 5 юни 2003 година.

За Съвета:

Председател

M. STRATAKIS